

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 032159 23 Uvp
Banjaluka, 23.5.2025. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija, Svjetlane Knežević, predsjednika vijeća, Asmira Koričića i Edine Čupeljić, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Tamare Kočić, u upravnom sporu po tužbi K. A. iz B. L., zastupane po punomoćniku Draganu Tolimiru, advokatu iz Banje Luke, Aleja Svetog Save broj 7a (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv rješenja broj 15.02-364-58/22 od 20.5.2022. godine Ministarstva za prostorno uređenje, građevinarstvo i ekologiju Republike Srpske (u daljem tekstu: tuženi), u predmetu donošenja rješenja o privremenom zadržavanju objekta, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 032159 22 U od 4.5.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 23.5.2025. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora.

Odbija se zahtjev zainteresovanih lica za naknadu troškova sastava odgovora na zahtjev.

Obrazloženje

Pobijanom presudom stavom 1. izreke odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Odjeljenja za prostorno uređenje Grada Banja Luka (u daljem tekstu: prvostepeni organ) broj 03-3601-2-75/2021 od 28.1.2022. godine. Tim prvostepenim rješenjem investitoru D. Đ. iz B. L. odobrava se privremeno zadržavanje ribnjaka za uzgoj šarana (veliki ribnjak P=4796,00 m², mali ribnjak-tovilište sa izlovnom jamom P=2195,00 m², laguna-taložnica P=672,00 m² skladišni objekat za hranu i alat (kontejner) P=13,67, nadstrešnica za priručnu opremu P=7,56 m²) u naselju B. u B. na zemljištu k.č. broj 1175/1, 1174/1 i dijelu k.č. broj 2557 k.o. B. D. (n.p.) u skladu sa naknadnim lokacijskim uslovima broj 03-3601-1620/16 od 13.8.2021. godine, stručnim mišljenjem i UT uslovima kako je to pobliže utvrđeno dispozitivom prvostepenog rješenja. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužiteljice za naknadu troškova upravnog spora, dok je stavom 3. odbijen zahtjev zainteresovanih lica za naknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže time da je u konkretnom slučaju pravilno, iz razloga koje je naveo prvostepeni organ, a tuženi u osporenom aktu prihvatio, udovoljeno zahtjevu investitora i odobreno mu privremeno zadržavanje predmetnog objekta do privođenja zemljišta trajnoj namjeni u skladu sa važećim dokumentom prostornog uređenja, odnosno do važenja

ugovora o zakupu zemljišta, uz obavezu da nakon prestanka uslova za privremeno zadržavanje, o svom trošku ukloni predmetni objekat. Neosnovanim smatra navode tužiteljice da osporeni akt nije sačinjen u skladu sa odredbom člana 197 Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 13/02, 87/07, 50/10 i 66/18, u daljem tekstu: ZOUP), jer iz sadržaja istog proizlazi da se tuženi izjasnio na sve navode žalbe tužiteljice. Navodi da su organi uprave tokom postupka obezbijedili Elaborat o inženjersko-geološkim karakteristikama spornog terena izrađen od strane ovlaštenog pravnog lica „Rudprom“ d.o.o. Prijedor iz decembra 2020. godine, na kojem je izgrađen ribnjak, iz kojeg proizlazi da na samoj lokaciji i njenoj neposrednoj okolini ne postoji pojava klizišta i da nema inženjersko-geoloških pojava i procesa koji bi mogli ugroziti obavljanje djelatnosti, te izazvati bilo kakve promjene na površini terena i neposrednom okruženju, te da predmetna lokacija i materijali kojima su izgrađeni objekti ribnjaka za uzgoj šarana predstavljaju pogodnu sredinu za planirane radove i izgrađene objekte. S obzirom na to, zaključuje da nisu osnovani navodi tužbe da nije bilo osnova da se udovolji zahtjevu investitora, jer predmetni ribnjak izaziva klizište. Cijeni da je osporeni akt donesen uz pravilnu primjenu propisa, kao i da su u istom sadržani valjani razlozi za njegovo donošenje, pa je s tim u vezi stava da se navodima tužbe ne dovodi u pitanje njegova pravilnost i zakonitost, zbog čega je istu i odbio.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužiteljica pobija zakonitost iste zbog povrede odredbe člana 9 stav 1 i člana 13 stav 1 Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 62/18 i 93/22), zatim povrede odredbe člana 17 Zakona o stvarnim pravima („Službeni glasnik Republike Srpske” broj: 124/08, 58/09, 95/11, 60/15, 18/16, 107/19, 1/21 i 119/21), a na kraju i povrede odredbe člana 197 ZOUP. Navodi da je osporena presuda zasnovana na nekritičnom i nesavjesnom zaključkom nižestepenog suda da na terenu ne postoji klizište, a što je suprotno dokazima u spisu i faktičkom stanju, jer predmetni ribnjak izaziva klizanje terena, pa s tim u vezi, naknadna građevinska dozvola, nije mogla biti izdana, kao što nije trebalo dozvoliti privremeno zadržavanje ribnjaka. Ponavlja da je nižestepeni sud donoseći pobijanu presudu povrijedio odredbe člana 9 stav 1 i člana 13 stav 1 Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata, te odredbu člana 17 Zakona o stvarnim pravima. Predlaže da se zahtjev uvaži, pobijana presuda preinači tako da se tužba uvaži i osporeni akt poništi, ili da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine, a predmet vrati nižestepenom sudu na ponovno odlučivanje. Pored toga stavlja zahtjev da se tuženi obaveže da joj nadoknadi troškove postupka u ukupnom iznosu od 1.316,25 KM.

Tuženi je u odgovoru na zahtjev iznio da ostaje kod svih razloga navedenih u obrazloženju osporenog akta te predlaže da se zahtjev tužiteljice odbije.

Zainteresovana lica, N. Đ. i T. Š., zakonske nasljednice Đ. D. zastupane po Iliji Đakiću, advokatu iz Banje Luke, kao njihovom punomoćniku, u odgovoru na zahtjev prvenstveno su istakle da zahtjev tužiteljice ne sadrži razloge predviđene članom 35 stav 2 Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), pa da ga je stoga potrebno odbaciti kao nedopušten. Kao neutemeljene i ničim dokazane smatraju tvrdnje tužiteljice da na terenu postoji klizište. Ističu da tužiteljica ne pruža niti jedan dokaz koji je u suprotnosti sa Elaboratom o inženjersko-geološkim karakteristikama terena, izrađenim od strane ovlaštenog pravnog lica „Rudprom“ d.o.o. Prijedor. Navode da na predmetnom zemljištu nije utvrđeno postojanje klizišta, vodoplovnog ili močvarnog zemljišta, pa je stoga povoljno za građenje, što je uostalom potvrđeno dokazima izvedenim u postupku, a naročito u pomenutom elaboratu. Predlažu da se zahtjev odbije kao neosnovan, a tužiteljica obaveže da im nadoknadi troškove sastava odgovora na zahtjev u iznosu od 1.687,50 KM.

Razmotrivši zahtjev, odgovore na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39 ZUS, odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja upravnog spisa proizlazi da je investitor D. Đ. dana 5.11.2021. godine podnio prvostepenom organu zahtjev za izdavanje rješenja o privremenom zadržavanju izgrađenog ribnjaka za uzgoj šarana u naselju B., na zemljištu k.č. broj 1175/1, 1174/1 i dijelu k.č. broj 2557 k.o. B. D. (novi premjer). Rješavajući po navedenom zahtjevu prvostepeni organ je održao dvije rasprave i to 16.12.2021. godine i 12.1.2022. godine, u prisustvu podnosioca zahtjeva i punomoćnika tužiteljice K. A.. Nakon održane rasprave i pribavljene dokumentacije, shodno članu 13 stav 1 i 3 Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata, prvostepeni organ je dana 28.1.2022. godine donio rješenje kojim je udovoljio zahtjevu investitora i odobrio privremeno zadržavanje predmetnog objekta do privođenja zemljišta trajnoj namjeni u skladu sa važećim dokumentom prostornog uređenja, odnosno do važenja ugovora o zakupu zemljišta, uz obavezu investitora da, nakon prestanka uslova za privremeno zadržavanje, o svom trošku ukloni predmetni objekat, bez prava na naknadu za uklonjeni objekat. Protiv navedenog prvostepenog rješenja tužiteljica je izjavila žalbu koju je tuženi osporenim aktom odbio kao neosnovanu, prihvatajući u cijelosti pravni zaključak prvostepenog organa, te činjenično stanje na kojem je isto zasnovano. Pobijanom presudom nižestepeni sud je tužbu tužiteljice odbio, iz prethodno gore navedenih razloga.

Pobijana presuda je pravilna.

Neosnovana je tvrdnja tužiteljice da je pobijanom presudom povrijeđena odredba člana 9 stav 1 Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata. Naime tužiteljica smatra da su prvostepeno rješenje i osporeni akt, donijeti suprotno navedenoj odredbi, jer je istom između ostalog propisano da se naknadna građevinska dozvola ne može izdati za bespravne objekte, ako je taj objekt ili njegov dio započeo ili izgrađen na zemljištu nepovoljnom za građenje, kao što je klizište, močvarno zemljište, vodoplavno zemljište na kome nije dozvoljena gradnja u skladu sa posebnim propisima o vodama i slično. Ovakvu svoju tvrdnju tužiteljica ničim ne dokazuje, a ista je i suprotna dokazima izvedenim u toku postupka, prvenstveno pomenutom Elaboratu o inženjersko-geološkim karakteristikama spornog terena, izrađenom od strane ovlaštenog pravnog lica „Rudprom“ d.o.o. Prijedor, u kojem se navedeni pravni subjekt eksplicitno izjasnio da na samoj lokaciji i njenoj neposrednoj okolini, ne postoji pojava klizišta i nema inženjersko-geoloških pojava i procesa koji bi mogli ugroziti obavljanje djelatnosti i izazvati bilo kakve promjene na površini terena u neposrednom okruženju, te konačnim zaključkom da predmetna lokacija i materijali kojim su izgrađeni objekti ribnjaka, predstavljaju pogodnu sredinu za planirane radove i izgrađene objekte.

S tim u vezi bez osnova je i tvrdnja tužiteljice da je nižestepeni sud pobijanu presudu donio protivno odredbi člana 17 Zakona o stvarnim pravima. Naime tužiteljica je u toku iznijela tvrdnju da predmetni ribnjak izaziva klizište koje uništava nepokretnosti u njenom vlasništvu, pri tom za takvu svoju tvrdnju nije ponudila bilo kakav dokaz, a niti je dovela u pitanje zaključke koje je u vezi s tim dao ovlašteni pravni subjekt „Rudprom“ d.o.o. Prijedor u prethodno spomenutom elaboratu.

Bez osnova je i prigovor tužiteljice da je nižestepeni sud povrijedio i odredbu člana 13 stav 1 Zakona o legalizaciji bespravno izgrađenih objekata. Ovaj sud je stava da je ovakva tvrdnja tužiteljice paušalno izrečena, a iz razloga što je u obrazloženju prvostepenog rješenja

od 28.1.2022. godine, navedeno da je investitor priložio svu dokumentaciju propisanu članom 13 stav 3 pomenutog zakona, koja je pojedinačno nabrojana, i nalazi se u predmetnom upravnom spisu koji je dostavljen sudu.

Kod takvog stanja stvari, proizlazi da u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni u odredbi člana 35 stav 2 ZUS, pa se zahtjev tužiteljice odbija na osnovu odredbe člana 40 stav 1 istog zakona.

Tužiteljica nije uspjela u sporu iz kojeg razloga je njen zahtjev za naknadu troškova upravnog spora primjenom člana 49 a stav 1 ZUS-a, odbijen.

Zahtjev zainteresovanih lica N. Đ. i T. Š. za naknadu troškova sastava odgovora na zahtjev sačinjenog od strane advokata kao njihovog punomoćnika, odbija se iz razloga što se u konkretnom slučaju ne radi o troškovima koji su bili potrebni za vođenje postupka, zbog čega nisu ispunjeni uslovi iz odredbe člana 387 stav 1 Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 105/08, 45/09, 49/09, 61/13, 109/21 i 27/24), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu odredbe člana 48 ZUS-a. Naime sadržaj predmetnog odgovora na zahtjev nije imao uticaja na ishod odlučivanja o zahtjevu, pa stoga ovaj sud cijeni da trošak sastava odgovora koji su zainteresovana lica imala, nije bio neophodan za okončanje postupka po ovom pravnom sredstvu.

Zapisničar
Tamara Kočić

Predsjednik vijeća
Svjetlana Knežević

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Ačić